

ia77

JazzFlits

1 december 2008,
6de jaargang, nummer 108

CONCERTVERSLAG

TRIO POSTMA/GLERUM/BENNINK MAAKT 'BIJZONDER FRAAI' DEBUUT IN BIMHUIS

Het Amsterdamse Bimhuis had woensdag 19 november de première van het nieuwe trio van altsaxofoniste Tineke Postma, bassist Ernst Glerum en drummer Han Bennink. Fotograaf Jaap van de Klomp was erbij en hoorde een 'bijzonder fraai' concert. (Foto: Jaap van de Klomp)

NIEUWSSELECTIE

MUSICI UIT VIER LANDEN OP EUROPEAN JAZZ MEETING 2009

Frankrijk, Groot-Brittannië, Luxemburg en de Spaanse regio Catalonië zullen jazzformaties afvaardigen naar de European Jazz Meeting. Onder anderen vibrafonist Pascal Schumacher en pianist Yaron Herman zullen zich via korte concerten aan internationale programmeurs en journalisten presenteren. De Meeting vindt op 24 en 25 april 2009 in Bremen plaats als onderdeel van de beurs Jazzahead!

[...vervolg op pagina 11](#)

Heeft u jazznieuws? Ruim 2.750 **JAZZFLITS**-abonnees in Nederland en België lezen het graag! Ons mailadres: redactie@jazzflits.nl.

LAATSTE NIEUWS: OEUVRE-EDISON NATIONAAL VOOR ALTSAXOFONIST PIET NOORDIJK

IN DIT NUMMER

Nieuws	pg 1
Boekbesprekingen	pg 5
- JazzLab Series 1993 -2008 (Jan J. Mulder)	
- Leidse Jazzgeschiedenis (Lo Reizevoort)	
Platenrecensies	pg 7
- Gerry Mulligan, Ammerlaans Band, Aron Raams, Benjamin Hermans, Koleva/Van Otterloo, Reinier Voet & Pigalle44, Lage Lund, Oliver Jones e.a.	
Concertverslagen	pg 11
- David Murray en Marc Mommaas/Nikolaj Hess	
En verder	
- Straightahead(?) (Jaap Lüdeke)	pg 4

JAZZFLITS nr. 109 staat 15 december op www.jazzflits.nl

BENJAMIN HERMAN ONTVANGT EDISON JAZZ NATIONAAL 2008

Het album 'Campert' van Benjamin Herman is be kroond met de Edison Jazz Nationaal 2008. "Herman is een alleskunner maar wel eentje die altijd en in elke hoedanigheid exact de juiste snaar weet te raken", meent de jury. De saxofonist ontving de prijs op 28 november in het Muziekcentrum Frits Philips in Eindhoven.

Zangeres Trijntje Oosterhuis kreeg de Edison Jazz Vocaal voor 'Who'll Speak For Love', een plaat met werk van Burt Bacharach die ze samen met het Metropole Orkest maakte. De Edison Jazz Internationaal was voor pianist Brad Mehldau's album 'Brad Mehldau Trio Live' ("Intens, sprankelend maar vooral zo raak."). De acht-cd box 'Dig Ben', waarop saxofonist Ben Webster met onder anderen saxofonist Dexter Gordon, pianist Teddy Wilson en trompettist Buck Clayton is te horen, werd als meest 'bijzondere uitgave' voor een Edison uitverkoren. In de categorie DVD Jazz/World streek het Mahavishnu Orchestra met 'Live at Montreux '84/'74' de eer op. De Edison is de oudste muziekprijs in Nederland en wordt sinds 1960 door de platenindustrie in de sectoren pop, jazz en klassiek uitgereikt. (<http://www.edisonjazz.nl>)

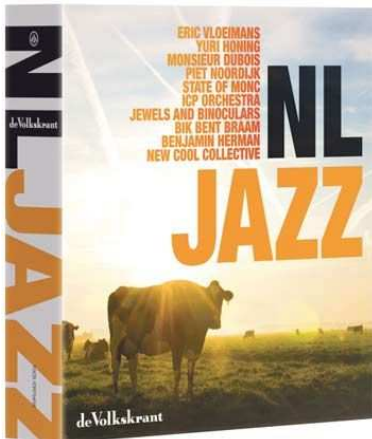
PUBLIEKE OMROEP STAAKT FINANCIERING VAN CONCERTZENDER

De ConcertZender krijgt geen publiek geld meer. Dit heeft de Raad van Bestuur van de Publieke Omroep (NPO) medio november besloten. Met de vrijkomende gelden, ongeveer een half miljoen euro, worden onder auspiciën van de omroepverenigingen drie themakanalen opgezet. De geldkraan wordt in de eerste maanden van 2009 dichtgedraaid. Minister Plasterk van OCW heeft zich 17 november tegen het besluit gekeerd.

In de radiostrategie van de NPO kunnen liefhebbers van klassieke muziek, jazz en wereldmuziek in de toekomst terecht bij Radio 4, Radio 6 en de themakanalen. Genres als oude muziek, opera, kamermuziek, oude jazz zullen daarop echter niet te horen zijn, zegt Gusta Korteweg, directeur van de ConcertZender. [...vervolg op pagina 2](#)

NIEUWS

PLATEN

TIEN HEDENDAAGSE NEDERLANDSE JAZZ-CD'S VOOR 40 EURO BIJ VOLKSKRANT

Voor veertig euro biedt de Volkskrant een box aan met tien hedendaagse Nederlandse jazz-cd's. Onder meer cd's van Benjamin Herman ('The Itch'), Piet Noordijk ('Jubilee Concert') en Eric Vloeimans ('Summersault') zijn in 'NL Jazz' opgenomen. De box is samengesteld door jazzjournalist Koen Schouten.

"Het wemelt in ons land van de jazzmusici die razend goed spelen en bovendien een verrassend eigen repertoire brengen", zegt samensteller Schouten. "Zo'n bloeitijd schreeuwt om een overzicht." De genres in 'NL Jazz' lopen uiteen van de kamerjazz van Eric Vloeimans tot de bebop van Piet Noordijk, van de impro van ICP tot de dansbare groove-jazz van New Cool Collective. Naast de bovengenoemde drie cd's bevat de box albums van Yuri Honings Wired Paradise ('Meet Your Demons'), Monsieur Dubois ('Soul Integration'), State of Monc ('Clippertron'), ICP Orchestra ('Aan & Uit'), Jewels and Binoculars ('The Music of Bob Dylan'), Bik Bent Braam ('Goes Bonsai') en de New Cool Collective Big Band ('Live'). Koen Schouten: "In deze box krijg je originele geesten te horen, mensen die hun karakteristieke eigenschappen uitbuiten en daarmee een authentiek geluid laten horen." 'NL Jazz' is in samenwerking met Challenge Records tot stand gekomen en bevat het originele artwork van de cd's.

Meer weten? Klik op: <http://webwinkel.volkskrant.nl>.

(VERVOLG NIEUWS VAN PAGINA 1)

CONCERTZENDER

"Het kind wordt met het badwater weggegooid. Veel wat we hebben kan simpelweg niet mee naar de nieuwe themakanalen," aldus Korteweg op de website Dutchmedia.nl. De ConcertZender denkt voorsnog niet aan stoppen en 'hoopt zijn taak als muziekzender voor en door het muziekleven nog lang te kunnen voortzetten.'

Minister Plasterk heeft zich aan de zijde van de ConcertZender geschaard. In antwoord op vragen van D66-kamerlid Boris van der Ham deelde hij mee de Raad van Bestuur van de NPO te zullen vragen het besluit te herzien en de zender voor de radio te behouden. De ConcertZender viert deze maand zijn zilveren jubileum.

NIEUWSflitsen

Boek over drummer Pierre Courbois in de maak

Er is een boek over drummer Pierre Courbois in de maak, zo meldt de website Jazzpress.nl op 6 november. In elk hoofdstuk zal een deel van zijn loopbaan worden besproken. Ook komen Courbois' drumtechnische uitvindingen aan de orde, alsmede zijn zelfontworpen pedalen. Meerdere auteurs verlenen hun medewerking, onder wie Jeroen de Valk, Bert Vuijsje en Remco Takken. Het is de bedoeling dat het boek eind 2009 gereed is. Pierre Courbois viert in 2010 zijn zeventigste verjaardag.

Debuutalbum Nomy Rosenberg Trio uit

De eerste plaat van het trio van gipsy-gitarist Nomy Rosenberg is uit. De cd, getiteld 'Reily', is verschenen bij Sinti Music Records. Rosenberg wordt op de cd begeleid door Ringo Steinbach op ritmegitaar en Arnoud van den Berg op contrabas. Nomy Rosenberg is de jongere broer van gitarist Jimmy Rosenberg en was jarenlang diens vaste ritmegitarist.

Het kwartet van Toon Roos met v.l.n.r. Karel Boehlee, Toon Roos, Hein van de Geyn en Joost van Schaik. (Foto: Fred van Wulften)

Peter Erskine op nieuwe cd Toon Roos

Drummer Peter Erskine, oud lid van Weather Report, speelt mee op de nieuwe cd van Toon Roos. Naar aanleiding van Roos' cd 'Love Revisited' nam Erskine zelf contact op, aldus de saxofonist in zijn nieuwsbrief. De cd is eind november in Amsterdam opgenomen. Behalve Erskine en Roos zullen Karel Boehlee (p) en Hein Van de Geyn (b), beiden lid van het vaste kwartet van Toon Roos, op de plaat te horen zijn. Het is de bedoeling dat Peter Erskine volgend jaar met Toon Roos een aantal concerten in Nederland zal geven.

'Jazz in Arnhem' viert vijftienjarig jubileum

De Stichting Jazz in Arnhem bestaat vijftien jaar. Dit wordt de komende tijd gevierd met drie jubileumconcerten in de Jubileumzaal van Musis Sacrum. Het Marnix Busstra Trio met Mike Mainieri (27 november), Boi Akhi (4 december) en Fugimundi (10 december) zullen optreden. De stichting beschikt sinds kort ook over een nieuwe website. Het adres daarvan is <http://www.jazzinarnhem.nl>.

NIEUWSflitsen

Jon Faddis eert Obama met opname volkslied

Om zijn instemming met de verkiezing van Barack Obama te betuigen, heeft trompettist Jon Faddis een opname gemaakt van 'The Star Spangled Banner', het Amerikaanse volkslied. Hij deed dat op de verkiezingsdag, 4 november.

E.S.T. krijgt Preis Schallplattenkritik

In de categorie jazz is de 'Preis der deutschen Schallplattenkritik 2008/4' toegekend aan de albums 'Leucocyte' van E.S.T., 'On 52nd 1/4 Street' van Nils Wogram & Root 70 en 'Senzo' van Abdullab Ibrahim. De 'Preis der deutschen Schallplattenkritik' werd in 1980 ingesteld door een groep recensenten. De Preis wil het publiek op uitzonderlijke plaatopnamen attenderen. Ieder kwartaal verschijnt een Bestenliste en iedere herfst worden een jaarprijs en oorkonden uitgereikt.

Avishai Cohen tekent bij Blue Note

Bassist Avishai Cohen heeft een contract getekend bij platenmaatschappij Blue Note. Hij maakt deze maand in Parijs opnamen voor zijn eerste cd voor het label. Die plaat zal eigen werk van Cohen bevatten en volgend voorjaar verschijnen.

Bigband On the Move. (Foto: Conny Meslier)

Bigband biedt vocalisten begeleiding aan

De Amersfoortse bigband On the Move gaat vocalisten de gelegenheid bieden om eens met een grote bezetting op te treden. Zangers en zangeressen uit de regio (topamateurs en semi-professionals) kunnen vier keer per jaar meedoen aan de 'On the Move S(w)ing Along'. De vocalisten worden op hun optreden voorbereid door vocal-coach Gaby Kaihatu. Het repertoire komt grotendeels uit 'the Great American Songbook'. De eerste ronde vond 30 november plaats en de volgende staat voor februari/maart 2009 in de planning. Bigband On the Move heeft onder anderen de tenorsaxofonisten Peter Lieberom en Thijs van Otterloo in de gelederen en staat onder leiding van Bert Pfeiffer.

Heeft u jazznieuws? Ruim 2.750 **JAZZFLITS**-abonnees in Nederland en België lezen het graag! Ons mailadres: redactie@jazzflits.nl.

PRIJZEN

JAZZCLUB LANGS DE LIJN-AWARD 2008 VOOR FRITS LANDESBERGEN

Uit handen van Anne van Egmond heeft vibrafonist Frits Landesbergen (foto) op 16 november de Jazzclub 'Langs de Lijn'-Award 2008 ontvangen. Dat gebeurde tijdens een optreden van de laureaat in de Bussumse club. Hij speelde daar met Simon Rigter (ts), Karel Boehlee (p), Ruud Jacobs (b) en Joost Patocka (dr).

(Foto: Henk de Boer)

OVERIG

GEORGE BENSON GEEFT GITAARLES VIA INTERNET

Gitarist George Benson geeft sinds enkele weken gitaarles via internet. Voor 10 dollar per maand krijgt een deelnemer aan 'George Benson's Breezin' Lounge' twee lessen, toegang tot een forum en, als hij uitverkoren wordt, gelegenheid om via een webcam met de 'meester' te praten.

In zijn lessen doet Benson een boekje open over zijn techniek, de jaren waarin hij het vak leerde en zijn inspiratiebronnen. "My hope is that aspiring guitar players everywhere will get something valuable out of my candid comments and demonstrations", zegt de gitarist. De lessen bevatten onder meer bladmuziek en animaties waarop 'riffs' van Benson noot voor noot in elk gewenst tempo zijn te volgen. George Benson is van plan zo nu en dan via een webcast op te treden en dan een aantal deelnemers de gelegenheid tot het stellen van vragen te bieden. De lessen worden betaalbaar gehouden door bijdragen van adverteerders. **Meer weten? Klik op:** <http://www.workshoplive.com/georgebenson/index.cfm>.

STRAIGHTAHEAD(?)

Door Jaap Lüdeke

TROMPETGESCHAL UIT NIGERIA EN RUSLAND

Hoewel in de jazzwereld van oudsher saxofonisten de dienst uitmaken, tegenwoordig met sterren als Joe Lovano, Chris Potter en Joshua Redman, nu maar eens aandacht voor trompettisten die opdoemen aan het firmament. Als Nederlanders kunnen we opscheppen over de niet geringe vaardigheden van bijvoorbeeld Rik Mol en Eric Vloeimans. Met Vloeimans kon het Amerikaanse publiek onlangs kennismaken via onder meer een optreden in New York. Dat bolwerk van de jazz bevat al enkele jaren gelukkig ook een uitgebreid contingent buitenlandse musici, al of niet in opleiding. Onder hen bevinden zich de trompettisten Ambrose Akinmusire en Vitaly Golonovnev.

Ambrose Akinmusire is in 1982 in Nigeria geboren. Hij groeide op in Oakland, Ca. Ambrose was al heel vroeg bezig op de piano, drumde later wat en was daarna klaar om de trompetstudie met beide handen aan te pakken. Na onder meer in New York de Manhattan School of Music te hebben bezocht, won hij vorig jaar de prestigieuze Thelonious Monk International Jazz Competition. Inmiddels heeft Ambrose een cd uit op Fresh Sound New Talent en is hij te horen op cd's van Esperanza en tenorist Walter Smith III. Wie de finale van die Monk-competitie in 2007 niet haalde is de Rus **Vitaly Golovnev**. De nu 32-jarige Vitaly is geboren in Nalchik, alwaar zijn muzikale ouders hem op allerlei manieren wegwijs maakten in de muzikale beginselen. Ook Vitaly wist dat hij, om verder te komen, naar New York moest. Dat gebeurde in 2003. En spelen deed hij daar. Bij de Mingus Big Band, met de saxofonisten Lew Tabackin, Richie Cole en Donny McCaslin. Op 20 januari verschijnt Vitaly's debuutcd op Tippin' Records. Titel van die cd is 'To Whom It May Concern'. Om niet opgehelderde reden viel de cd onlangs al in mijn brievenbus en bleek de wervende informatie van Zan Stewart geheel op waarheid te berusten. Kortom: Vitaly Golovnev is een beul van een trompettist die er niet voor terugdeinst af en toe te knipogen naar de vroeg gestorven Booker Little.

Met de komst van onder anderen Akinmusire en Golovnev mag je hopen dat de scheve verhouding, qua aandacht, tussen saxofonisten en de 'rest' vroeg of laat wat rechter wordt getrokken. De impact van Louis Armstrong en Wynton Marsalis laten we deze keer maar even buiten beschouwing.

GREG OSBY OP EIGEN LABEL

Altsaxofonist Greg Osby is al in 2006 uit de stal van Blue Note verwijderd, zo meldt DownBeat. Het gebeurde na zestien dienstjaren en vijftien cd's. Nu heeft Osby besloten niet bij de pakken neer te gaan zitten en is onder de titel 'Inner Circle Music' een eigen label begonnen. Osby nam het verlies sportief op en zag zelfs kans zijn voormalige werkgever te prijzen. Hij wilde beslist niet naar een ander label, omdat Blue Note de beste is en blijft. De beslissing om hem te dumpen werd genomen op het hoogste directieniveau. Osby: "Niet door Bruce (Lundvall), he was always a soldier for the Music."

READERS POLL DOWNBEAT

De 73ste Readers Poll van het Amerikaanse jazzblad DownBeat is een eclatante overwinning geworden voor tenorist Sonny Rollins. In de categorie 'Jazz Artist' won Rollins vóór Wayne Shorter en Pat Metheny; bij de tenorsaxofonisten werd hij eerste ten koste van Joe Lovano en Chris Potter. Benny Golson die wel vaker artikelen schrijft, toonde zich in een reactie tamelijk tevreden over Rollins: "He's a dreamer, as is the case with most creative people, but his dreams are imperial ones, and they have never retired." Bij de 'complete results' zitten als gewoonlijk geen verrassingen. De toptien bij de 'Jazz Albums' is als volgt: Michael Brecker, 'Pilgrimage' (Heads Up) en postuum winnaar. Daarna volgen Maria Schneider met 'Sky Blue' (Artist-Share), Kurt Elling met 'Nightmoves' (Concord), Keith Jarrett Trio 'met 'My Foolish Heart' (ECM), Joe Lovano en Hank Jones 'met 'Duets' (Blue Note), Terence Blanchard met 'A Tale of God's Will' (Blue Note), McCoy Tyner met 'Quartet' (McCoy Tyner Music), Charles Lloyd met 'Rabo de Nube' (ECM), Joshua Redman met 'Back East' (Nonesuch) en ten slotte Dee Dee Bridgewater's 'Red Earth' (EmArcy). Ik ben benieuwd hoeveel van deze tien uitverkoren cd's bij u in de platenkast staan ...

JON IRABAGON VIA MONK PRIJS OP CONCORD

In de vorige JazzFlits (107) werd al gemeld dat altsaxofonist Jon Irabagon eind oktober de voorname Thelonious Monk International Jazz Competition heeft gewonnen. En ik maar denken dat altist Joris Roelofs zeker de finale zou halen. Irabagon, zo leert 'Outright!' zijn debuut-cd op Innova, is er de man niet naar om doelloos noten te spuien en ermee te brallen tegenover het publiek en collega's. Nee, het draait op zijn debuut om de samenhang in de improvisaties. Hij doet dat in composities van diverse pluimage, die de springplank vormen voor fanatiek en diepgaand solowerk. De cd bevat een welhaast waanzinnig arrangement van Dizzy Gillespie's 'Groovin' High.' Aan alle kanten wordt er getrokken aan de structuur van het bop-stuk en de solisten jubelen het uit. De info spreekt van 'forward thinking music', gebaseerd op spontaniteit en opwinding. Het is allemaal terecht. Vanaf dit jaar mogen de winnaars van de Monk Prijs een opname maken voor het Concord label. Irabagons cd wordt verwacht in de zomer van 2009.

JAAP OP YOU TUBE

Hoewel mijn altsaxofoon, merk Selmer, al jaren aan de wilgen hangt, kwam er onlangs een stoffige video van het huwelijksfeest (1990) van zoon Rolf en Else tevoorschijn waarop ik als eerste solist een bijdrage lever in Horace Silvers 'Filthy McNasty'. Wie door nieuwsgierigheid gedreven wel eens wil weten wat die Lüdeke er vroeger van terecht bracht moet vooral niet nalaten via You Tube kennis te nemen van zijn inmiddels wat verouderde souplesse. Dat kan heel simpel door op hier op deze link te klikken: <http://nl.youtube.com/watch?v=qBAci8MChUk>. Aan een comeback wordt vooralsnog niet gedacht.

Jaap Lüdeke is jazzjournalist en presentator/samensteller van het radioprogramma Lüdeke Straightahead(?).

JAZZ OP PAPIER

POLONAISE

Polonaise. Het is niet aan iedereen besteed, deze opgeklopte vrolijkdoenerij. In de inleiding tot een boek dat aan het verschijnsel zijn titel ontleent, herinnert Cor Gout zich van de schoolfuiven het gelijkheidsprincipe: leerlingen, leraren en het onderwijsondersteunend personeel, zoals dat zo fraai heet tegenwoordig, iedereen sluit aan. In de verzamelde geschriften trekken aan ons voorbij: acht eeuwen kerkmuziek, een hofcultuur die zich al vrij snel ontwikkelde tot een stadse, burgerlijke cultuur, het Residentie Orkest, Willem Mengelberg en de controverserige Den Haag-Amsterdam, het conservatorium, het Instituut voor Sonologie, de Slagwerkgroep Den Haag, Shocking Blue, liedjes uit je jeugd, de 23 zangkoren in Scheveningen, componist Otto Ketting, Tom Manders (Dorus), Karel de Rooij (Mini van Mini & Maxi), Ad Lagerwaard (Lagor Waard), Bob Lens, Paul Acket en nog veel meer.

De term geldt niet alleen de diversiteit in onderwerpen, maar ook de aanpak. Die varieert van een gedegen stuk historie vol met voetnoten – die ook werkelijk aan de voet van de pagina staan – tot ontboezemingen van scribenten als Wim Verbei, Arend Jan Heerma van Voss (beiden, hoe kan het anders, over blues), Skip Voogd (haalt herinneringen op aan zijn eigen schrijfcarrière en geeft een kijkje in de keuken van impresariaten), Peter Schröder (over scholierenmuziek), Bert Jansma (over North Sea). Van Wouter Turkenburg is er een essay met een pleidooi voor het improviseren: na de 'dictatuur van de partituur' beginnen klassieke muziekstudenten in te zien 'dat de beroepspraktijk vraagt om musici die meer kunnen dan alleen reproduceren'.

En of dat nog niet genoeg is zijn er de verzamelde herinneringen, zoals die aan muziekwinkels; er wordt meteen maar bij gezegd dat er niet gestreefd is naar volledigheid. Er is wel iemand die een lijst bijhoudt van alle winkels, aangevuld met ieders platenhoezen, stickers enz. – zie de illustraties in het boek – maar compleet is die nooit. Het is daarom jammer dat de zaak van Jan van Kranenburg, Jazz Center, nergens voorkomt; nota bene een van de laatst overgebleven jazzspeciaalzaken die ons land nog kent. Komt in vele van bovengenoemde hoofdstukken de jazz zijdelings ter sprake, het aantal waar daar gericht over geschreven wordt, bedraagt zo'n stuk of acht. In een lijvig boekwerk schreef Arie van Breda reeds over de jazz in Den Haag en hij was dan ook de eerst aangewezen om een aspect voor dit boek nog verder uit te werken. Dat resulteerde in een mooi overzicht van de Indische invloed op de plaatselijke – en landelijke – ontwikkeling, waarna hij uitkomt bij de 'Pronkstukken van de jazz', zoals de familie Pronk werd genoemd in een artikel in het op Indië gerichte tijdschrift Tong Tong. Ook elders heeft de redactie een goede neus gehad in het zoeken naar auteurs. Journaliste Aleid Truijens is aangezocht om de muzikale kant van schrijver Frits Hotz te belichten. Zij heeft over hem reeds een paar publicaties op haar naam staan en bereidt een biografie voor. Er zijn verder stukken over pianist/arrangeur/docent Frans Elsen, Luc Houtkamp, 'virtuoos zonder diploma's', en de Van Rooyens. Van hen een niet eerder gepubliceerde foto van het orkest Tom van der Stap, waar-

in ze hun eerste schreden zetten, en een jeugdfoto uit 1938, waarop volgens het bijschrift de een bugel en de ander fluegelhorn blaast! Op deze onvolkomenheid en een enkele spelfout na – in het beruchte 'staatsiefoto' (pag. 171) – is aan het boek de hoogste zorg besteed.

Cor Gout, John van Markwijk, Harry Zevenbergen (red.). En dan nu de polonaise : muziek in Den Haag en Scheveningen. – Den Haag : Trespassers W, 2008. – 564 pag. : ill. ; 21x19 cm. – ISBN 978-90-76808-06-2 geb. Prijs 59,50 euro (tot 1/1/09: 54,50 euro)

JazzLab Series jubileert. Al vijftien jaar begeleidt de instantie beginnende, maar ook ervaren musici bij het leggen van contacten met diverse podia en neemt het een belangrijk deel van de daarmee gepaard gaande administratieve besommingen op zich. Zo toert er elk maand een Belgische jazzgroep langs twintig cultuurcentra. Het jubileum gaat gepaard met een uitgave waarin musici, theaterdirecteuren en journalisten verslag doen van hun ervaringen. Zeer tot de verbeelding sprekend is de laatste 'getuigenis', die van pianist Jef Neve, hoe die zich als afgestudeerde een weg moest zoeken in de wirwar van speelmogelijkheden. Van belang is ook een in twee delen gesplitste, kritische beschouwing over het succes en de op de loer liggende gevaren, waarvan de hun wel eens aangewezen monopoliepositie er een is. Het boekwerkje bevat verder een overzicht van tournees van de groepen, inclusief de bezettingen, een lijst van deelnemende 'partners' en is verluchtigd – op kleiner formaat – met voortreffelijke foto's van onder anderen Jos Knaepen en Dirk Verwaet, vlotte schetsen van Bert Maris en reproducties van affiches. Het enige smetje op deze uitgave is de onoverzichtelijke inhoudsopgave.

Mik Torfs, Frederik Goossens, Ilka Stevens (red. en samenst.). JazzLab Series 1993-2008. – Gent : JazzLab Series, 2008. – 77, [48] pag. : ill. ; 24x17 cm. – ISBN 978-90-9023379-6 ing. Info: <http://www.jazzlabseries.be>

Zoals in een vorig nummer reeds aangekondigd, heeft Cees van de Ven uit zijn werk 65 foto's geselecteerd en die samengebracht in een boek, waarvoor hij zelf de verantwoording nam. Omdat het dergelijke uitgaven meestal aan de nodige publiciteit ontbreekt willen wij dit fraai uitgegeven boek graag in uw aandacht aanbevelen. Van de Ven valt vooral voor de gezichtsexpressie, die aangeeft waarmee de musicus op dat moment bezig is. De foto's zijn ontdaan van alle elementen uit de omgeving en afgezet tegen een zwart fond. In dit opzicht staat de opvatting diametraal tot die van de Fransman Guy Le Querrec, voor wie het aantal toevallig aanwezige rekwisieten nooit te veel is. Niet alle geportretteerden zijn even bekend, maar dat doet er in dit geval niet toe. De tekst is beperkt tot een kort statement van de fotograaf en een exacte opgave van de locatie en de datum van opname. (Jan J. Mulder)

Cees van de Ven. Jazzportretten. – [Neerpelt, België] : JazzCees, 2008. – [76] pag. ; 22x25 cm, geb. met stofomslag. Prijs 35 euro. Verkrijgbaar via ceesvandeven@telenet.be.

JAZZ OP PAPIER VERVOLG

LEIDEN EN DE JAZZ

In het lijvige boekwerk 'Leidse jazzgeschiedenis, van 1899 tot 2009' komen een paar honderd namen voor die iets te maken hebben met jazz en Leiden. Jazz is in het boek een weids begrip, hetzelfde geldt ook een beetje voor Leiden. Componist, arrangeur en tekstschrijver ('Kijk eens in de poppetjes van mijn ogen') Pierre Wijn Nobel, pianist, arrangeur en orkestleider Klaas van Beeck, of accordeonist Henny Langeveld (in het orkest Malando) breng ik niet direct in verband met jazz. Auteur Cees Mentink deelt, denk ik, mijn twijfel. Over organist 'meneer' Cor Steyn zegt hij: "Hoorst Cor Steijn, artiestennaam: Cor Steyn, thuis in deze jazzgeschiedenis? De meningen zijn daarover verdeeld." Het boek biedt een gedetailleerd beeld van alles wat gedurende een eeuw in de provincie stad aan het woord jazz kan worden gekoppeld. De aanpak is grotendeels journalistiek te noemen. Veel van de inmiddels bejaarde betrokkenen zijn geïnterviewd. Mentink en medewerkers zijn op het spoor gekomen van de in Leiden geboren dirigent en componist David Broekman (1899-1984). Hij verliet de Sleutelstad zodra hij de jaren des ondersheids had bereikt. Broekman hield zich in de VS voornamelijk bezig met filmmuziek. Daarnaast dirigeerde hij het begeleidingorkest van onder meer zanger Frank Sinatra. Ook was hij betrokken bij The Third Stream in de jaren vijftig, een samenbrengen van geïmproviseerde met jazzachtige, gecomponeerde muziek. Zo dirigeerde hij het tentet vibrafonist Teddy Charles in 'Word from Bird' op het Newport Jazzfestival 1956. Broekman was bekender buiten Leiden dan in zijn geboorteplaats. Dat geldt voor bijna alle Leidse muzikanten die Mentink en medewerkers in zijn boek de revue laten passeren. Violist Frans Poptie, gitarist en leider van The Millers Ab de Molenaar, en Henny Langeveld waren regelmatig vanuit Hilversum op de radio te horen. Hun muzikale activiteiten speelden zich grotendeels buiten Leiden af. Toen ik als negentienjarige in 1964 Leiden verruilde voor Amsterdam had ik niet de indruk een stad met een bruisend jazzleven achter te laten. Als middelbare scholier bezocht ik lezingen van Michiel A. de Ruyter in de hockeykantine (wordt ook in het boek vermeld). Beluisterde een concertje van (achteraf gezien) pianist Cees Schrama in een artistiekachtig cafeetje in de Janvossensteeg. Schrama blijkt overigens, een paar lichtingen eerder, op dezelfde middelbare school te hebben gezeten als ik. Ook kan ik me een optreden herinneren van de Diamond Five en de Amerikaanse trompettist Nelson Williams. Verder schiet de naam Kees Nix me te binnen. Veel meer kan ik me van jazzactiviteiten in de Sleutelstad niet meer herinneren. Mentink weet te melden dat de cabaretier Cees van Oyen, nota bene destijds een buurjongen, begin jaren zestig voor de Leidse Jazz Club lezingen met geluidsvoorbeelden hield over zijn favoriete muzikanten. Uit het boek komt naar voren dat er eind jaren zestig meer leven in de brouwerij kwam. Er is nu regelmatig jazz in Leiden en omgeving te horen. Dat beperkt zich niet meer tot oude stijl. In 1969 werd de jazzclub Hot House opgericht. Grote - nationale en buitenlandse - namen deden Leiden aan. Hot House kreeg in 1977 een collega in de vorm van jazzclub Jazz on Sunday. Podium De X volgde

in 1992. Het vormt nu met de twee andere podia het samenwerkingsverband Leidse Jazztrio. Nieuwe initiatieven volgden. Ben Walenkamp begon in 1971 het jazzcafé De Twee Spiegels. Daarna volgde in 1980 jazzcafé The Duke. De Leidse Jazzweek zag in 1981 het levenslicht. Sinds 1996 gaat het evenement als de Leidse Blues- en Jazzweek door het leven. Het festival wordt in de tweede helft van januari gehouden.

Mentink wijdt een hoofdstuk aan bigbands en dansorkesten - amateurs met professionele allure. Voor niet- en ex-'Leidenaren' minder interessant. De dorpen rond Leiden worden niet overgeslagen: Leiderdorp, Noordwijk (woonplaats van saxofonist Bob Rigter!), Oegstgeest en Warmond. De illustraties, veel foto's van de Leidse Amateur Fotografen Vereniging, geven, soms leuke, aanvullende informatie. Dat geldt ook voor de dubbel-cd, waarop 'Leidse' muzikanten uit heden en verleden laten horen welke verscheidenheid er aan jazzuitingen in Leiden te horen zijn geweest. (Lo Reizevoort)

Cees Mentink e.a., Leidse Jazzgeschiedenis, van 1899 tot 2009, 292 pag en 2 cd's, uitgave St. Leidse Jazz Geschiedenis, 39,90 euro, te koop via <http://www.leidsejazz.nl>.

DE LEIDSE ZWANENZANG VAN BEN WEBSTER

Het concert van Ben Webster op 6 september 1973 in het Leidse jazzcafé De Twee Spiegels bleek diens zwanenzang. Twee weken later overleed de tenorsaxofonist. Cafébaas Ben Walenkamp beweert in 'Leidse Jazzgeschiedenis' dat Jeroen de Valk in zijn boek 'In a mellow tone' ten onrechte zijn publiek als lallende studenten afschildert. Hij kan er zich nog boos overmaken.

De Valk citeert drie zegslieden: Rens Kwint, Dolf Verspoor en Johan van der Keuken. De laatste: "Hij (Webster) zat zich zo op te winden, omdat het publiek zo rumoerig was. Het waren allemaal dronken Leidse studentjes die geen flauw benul hadden van wat er gaande was. Ze zaten te joelen zonder aanleiding."

"De heren in het boek moeten die avond de weg kwijt zijn geraakt en ergens anders zijn geweest, ze hebben het over een heel ander concert," zegt Ben Walenkamp. De juiste lezing volgens de kroegbaas: "Tijdens de introductieweeken voor studenten trad Ben Webster op in (de studentensoos) Minerva aan de Breestraat. Dat zal half augustus zijn geweest. In het boek worden twee concerten in Leiden heel dom door elkaar gehaald."

Auteur De Valk acht die mogelijkheid uiterst onwaarschijnlijk. "Ik heb drie volkomen heldere mensen over deze avond gesproken. Onafhankelijk van elkaar gaven ze dezelfde lezing van de gebeurtenissen tijdens het bewuste concert. Mijn boek is zestien jaar oud en deze informatie werd niet eerder tegengesproken; ook niet door andere getuigen die ik sprak. Het lijkt onwaarschijnlijk dat het geciteerde drietal er in augustus in Leiden bij was. Ze waren in ieder geval bij dat laatste concert, want ze herinnerden zich allemaal het gedicht dat Webster op het laatst voordroeg. Ten slotte: het concert is op cd verkrijgbaar en laat een rumoerig publiek horen. De mensen converseerden dwars door de ballads heen."

Saxofonist Bob Rigter komt verder in het boek aan het woord over het roemruchte concert. Hij laat zich niet uit over het publiek.

(LR)

CD-RECENSIES

GERRY MULLIGAN SEXTET Western Reunion Dutch Jazz Archive Series

Al voor de tweede keer wordt er door voorheen het Nederlands Jazz Archief en nu Muziek Centrum Nederland een historische live-opname van een concert in het Concertgebouw op cd uitgebracht. Na de cd met het Chet Baker Quartet uit 1955, is nu onder de titel 'Western Reunion' een concertopname van het Gerry Mulligan Sextet uit 1956 verschenen. De opname is te danken aan de beroemde concertpromotor Lou van Rees. Hij liet voor eigen gebruik opnamen maken van (de) concerten die hij organiseerde. Deze banden zijn overgebracht naar de jazz afdeling van het Muziek Centrum Nederland.

Bij de productie van deze unieke cd hebben de samenstellers er voor gekozen om ook wat sfeer van die avond te laten horen, door enkele introducties en outro's op te nemen. Daaruit blijkt hoe de sfeer was. De vier blazers, basist en drummer staan heel ontspannen op het toneel. Maar ze spelen als duivels. Het nauwkeurige weefwerk van trompet (Jon Eardley), ventieltrombone (Bob Brookmeyer), tenorsax (Zoot Sims) en bariton (Gerry Mulligan zelf) is een feest om aan te horen. 'Demantion', een compositie van Jon Eardley gebaseerd op het akkoordenschema van 'Sweet Georgia Brown', wordt razendsnel gespeeld. Waarschijnlijk niet in de laatste plaats omdat de pauze in zicht kwam. Achter de solo's van Zoot Sims en Mulligan blazen de overigen obligato's. Ze gaan daarmee door tijdens de trompetsolo. Nadat Bob Brookmeyer heeft laten horen hoe snel je op een ventieltrombone kunt spelen, komen Eardley en Mulligan nog eens langs. Na de collectief gespeelde afsluiting van het stuk, glijdt de baritonsaxofonist nog even majestueus in zijn set afsluiter: 'Utter Chaos'. Het is aardig dat er in het begin van het concert aandacht wordt besteed aan Count Basie in diens compositie 'Ain't it the truth' en tegen het eind van het concert wordt Duke Ellington geëerd met zijn 'I'm Beginning to see the light'. Dwars door het applaus raast Mulligan dan nog even door een couplet van de 'Stars and Stripes'. In het cd-boekje vertelt JazzFlits-collega Lex Lammen hoe Gerry Mulligan naar dit sextet toegroeide en hoe hij het enkele jaren later uitbouwde tot zijn Concert Jazz Band. 'Western Reunion' is een schitterend historisch document van een meer dan soepel spelende groep.

(Hessel Fluitman)

Bekijk Gerry Mulligan op You Tube:
<http://nl.youtube.com/watch?v=5k0FS3VszT4>

MARK O'LEARY The Synth Show Leo Records (www.leorecords.com)

De Iers-Amerikaanse gitarist Mark O'Leary is een onevenwichtig talent. De laatste paar cd's die hij voor Leo Records maakte, waren wat wisselvallig van kwaliteit. Goede momenten werden erop afgewisseld met een hoop geneuzel. Op zijn nieuwe cd 'The Synth Show' (alhoewel, hij werd al in 2005 opgenomen) is hij weer helemaal op dreef, mede dankzij partners Jamie Saft (die de synthesizers van de titel bespeelt), en drummer Kenny Wollesen. O'Leary leeft zich uit in zijn jeugdliefde voor de synthesizermuziek uit de jaren zeventig. Met de analoge apparatuur die Saft bespeelt, liggen de vergelijkingen met Tangerine Dream en Jean Michel Jarre voor de hand - een nummer heet zelfs 'Oxygen', een verwijzing naar het hitalbum van de Fransman. De diepe bassen die Saft uit zijn instrumentarium haalt, soms in de vorm van vette grooves, het rake drumwerk van Wollesen en de vaak ijle lijnen van de gitarist zorgen voor sfeervolle muziek. En passant verwijst O'Leary ook nog eens naar zijn favoriete SF-series: 'Sky Kirk' gaat natuurlijk over James T en niet over Rahsaan Roland; en de uitsmijter, waarin het thema van de cultserie 'Dr Who' verwerkt is, is een geestige toegift. Een lekkere plaat voor nostalgio's met interesse in nieuwe vormen, want de plaat is wel van A tot Z geïmproviseerd, al zou je dat geen moment zeggen.

(Herman te Loo)

AMMERLAANS BAND Senuta GA Records

In de jaren tachtig en negentig werkte Gerard Ammerlaan onder meer bij Alan Laurillard en Greetje Bijma en was hij de basist in de Groningse Noodband. Hij maakte in die periode zeven lp's en cd's. Ammerlaan heeft in de afgelopen twintig jaar zijn horizon steeds verder verbreed. De muziek op 'Senuta', bestaat uit een mix van composities, samples en improvisatie. Je mag het jazz noemen, maar met evenveel recht serieuze Europese muziek of zelfs rockmuziek. De muziek heeft de composities en samples van basist Gerard Ammerlaan als basis en wordt verder uitgewerkt door het improvisatorisch genie Wolter Wierbos op trombone, de ontdekker Dick Rusticus op elektrische gitaar, de zoeker Hans Kaldeway achter de keyboards, de steeds weer verrassende, maar altijd strak groovende Jeroen van Olphen op slagwerk, en uiteraard leider Gerard Ammerlaan. Ondanks zoveel eigengereide muzikanten, is de muziek goed te volgen en blijven de frases en muzikale eenheden herkenbaar. Hoewel er veel 'andere' geluiden op gitaar en toetsenborden worden gecreëerd, is er ook heel veel 'pure' muziek te horen. De tempi zijn vaak snel. 'Senuta' kent echter ook poëtische momenten. In het nummer 'Shades' bijvoorbeeld. Daarin krijgt Wolter Wierbos in een duet met de gitarist volop ruimte om rondom de gebroken gitaarakkoorden een mooie melodie te spelen. Kortom, ga op ontdekkingsreis met Ammerlaans Band en geniet van de muzikale uitzichten.

(Hessel Fluitman)

Bekijk Gerard Ammerlaan op You Tube:
<http://nl.youtube.com/watch?v=zYq2XcyML4Y>

CD-RECENSIES VERVOLG

BORIS SAVOLDELLI

Insanology

Mousemen (www.borisinger.eu)

Slechts weinig zangers hebben de draad opgepikt die Bobby McFerrin heeft gelegd. Het is ook niet niks: jezelf overdubben en daarmee hele koortjes en instrumenten nabootsen. De Italiaan Boris Savoldelli doet het op z'n debuut, 'Insanology', allemaal wel, met behulp van allerlei apparatuur. Al in de openingstrack, 'Andywalker', is de associatie met McFerrin en z'n vocale ritmiek erg groot. Maar Savoldelli gaat verder. Hij komt met een vrolijke calypso ('Mindjoke', met gitarist Marc Ribot als gast), een originele Jimi Hendrix-cover ('Crosstown Traffic', met leuke human beatbox-effecten) en zelfs een stukje overstuurd croonen ('In the Seventh Year', een nummer van zijn leermeester Mark Murphy). Behalve erg knap is het allemaal ook erg aanstekelijk. Als dit plaatje bij een grote platenmaatschappij uitgebracht zou zijn, zou het nog wel eens een onverwachte hit hebben opgeleverd.

(Herman te Loo)

Bekijk Boris Savoldelli op You Tube:<http://nl.youtube.com/watch?v=L49WSLuNpUY>**OLIVER JONES**

Second Time Around

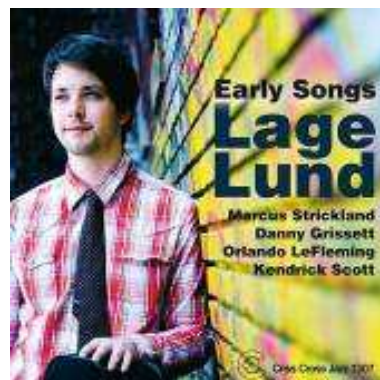
Justin Time

Dat pianist Oliver Jones een navolger van Oscar Peterson is, mag bekend zijn. De Canadees (1934, Montreal) treedt al op sinds zijn vijfde. 'Second Time Around' is zijn twaalfde album voor Justin Time Records. Jones speelde gedurende zijn loopbaan een platenkast vol, maar ook zijn prijzenkast is flink gevuld. Dat hij in onze streken minder bekend is, dankt hij aan het feit dat hij voornamelijk in Canada actief is. Jones laat zich vergezellen door Éric Lagacé (1959) op bas en Jim Doxas (1983) op drums. Het trio laat horen dat leeftijd geen rol hoeft te spelen in muziek. Samen maken ze traditioneel getinte jazz met een hoog swinggehalte. 'Precious Lord' is een solo gespeelde gospel, vol overgave en gevoel. 'Simple Blues' doet haar naam aan; een langzame, swingende blues waarna je een enthousiast applaus verwacht. 'Dizzy-Nest' begint met de eerste twee tonen van 'Salt Peanuts' van Dizzy Gillespie. Zijn rappe vingervlugheid wendt Jones aan voor uiterst verantwoorde pianotriojazz. Oliver Jones speelt de plaat met gemak vol en laat zich niet door bas en drums passeren. Niet uitdagend maar wel aangenaam.

(Peter J. Kortjen)

Bekijk Oliver Jones op You Tube:<http://nl.youtube.com/watch?v=pNOHpqGMBtE>**STRAIGHTAHEAD(?) CD VAN DE MAAND**

December

LAGE LUND

Early Songs

Criss Cross Jazz

De Noorse gitarist Lage Lund (30) begon ongeveer op z'n twaalfde interesse te tonen in het instrument. Zijn vader had er wel iets mee te maken want die speelde al een beetje bluesgitaar en draaide tot lering en vermaak platen van Jimi Hendrix en Albert King. Lage vond het een tijdlang helemaal niks tot dan eindelijk de belangstelling voor pa's hobby zijn intrede deed.

Sinds 2002 woont Lage in New York. Dat jaar beëindigde hij ook zijn studie aan Boston's Berklee School of Music. In 2005 was hij de overwinnaar van de prestigieuze Thelonious Monk International Jazz Competition. Zijn debuut op Criss Cross Jazz klinkt als een klok van Zwitserse makelij. Favorieten had of heeft Lage ook, ze variëren van Charlie Christian en Wes Montgomery tot aan Kurt Rosenwinkel. Deze heeft, met de muziek in je hoofd na beluistering, wel voor de grootste impact gezorgd, hoewel zijn sound ook op een bepaalde manier sympathie voor Jim Hall verradt. Geen kwaad woord over Lunds composities. De overige musici: Marcus Strickland, Danny Grissett, Orlando LeFleming en Kendrick Scott gaan er enthousiast mee aan de haal.

(Jaap Lüdeke)

Tracks van de cd van de maand zijn in december te horen in het programma Lüdeke Straightahead(?) op Radio 6 (iedere 1ste en 3de zondag van de maand om 16.00 uur en de klok rond op de pc via 'uitzending gemist' van www.concertzender.nl).

GELEZEN IN De Standaard

"Artiesten hebben tegenwoordig meer vrijheid om hun muziek te controleren. Veel artiesten breken met hun platenfirma's, waardoor ze eigenaar blijven van de muziek die ze maken. Ik zie het als een opwindende tijd. Vroeger moest je een publiek opbouwen door veel live te spelen. Vandaag kun je je muziek verspreiden via Facebook of Youtube."

Toetsenist Herbie Hancock, 4 november 2008

CD-RECENSIES VERVOLG

DUO KOLEVA/VAN OTTERLOO No Sugar Added

Novalinia Records (www.tatianakoleva.com)

Een van de grote verrassingen tijdens de afgelopen ZomerJazzFietsTour in Groningen was het duo Koleva/Van Otterloo. Saxofonist Rutger van Otterloo kennen we uit de jazz (CRAM, Contraband, Drummers Double Bill) en de moderne gecomponeerde muziek (De Volharding). Slagwerkster Tatiana Koleva beweegt zich voornamelijk in de laatste kringen. Allebei hebben ze een bijzonder open opvatting over hun repertoire. Zo vinden we op deze debuut-cd dus gecomponeerd materiaal (van onder meer Ron Ford en Jacob ter Veldhuis) naast jazz-stukken (Ellington, Bill Evans) en wereldmuziek (een traditional uit Koleva's geboorteland Bulgarije). Het duo pakt alle muziek met eenzelfde frisse blik en overhollen passie aan. Hun absolute virtuositeit (zoals die bijvoorbeeld van Gerard Brophy's 'We BOp' afstraalt) staat altijd ten dienste van de muzikaliteit. Die kan soms indringend uitwerken (het politiek gekleurde 'White Flag' van Jacob ter Veldhuis, dat je met z'n tekst van een Amerikaanse militair in Irak naar de keel grijpt) of simpelweg ontroerend (Bill Evans' 'Peace Piece', met een hoofdrol voor de tenor van Van Otterloo). Compositorisch is het de eerder genoemde Ter Veldhuis die de derde held van 'No Sugar Added' is. 'Grab It!', de lange afsluiter, is een pièce de résistance, waarin de componist elementen heeft verwerkt uit rock en hiphop. Hij heeft een strakke elektronische soundtrack geproduceerd, waarin hij de bijdragen van Koleva en Van Otterloo zo ingenieus heeft ingebed dat het lijkt alsof we naar een heel groot ensemble zitten te luisteren. Als het stuk over is, zit je echt even naar adem te happen. (Herman te Loo)

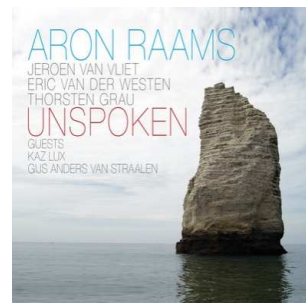
You Tube **Bekijk Koleva/Van Otterloo op You Tube:**
<http://nl.youtube.com/watch?v=vf3-Klr0nms>

BENJAMIN HERMAN Hypochristmastreefuzz More Mengelberg Roach Records

Of saxofonist Benjamin Herman bij de opname van de cd 'Hypochristmastreefuzz' - eind september en begin oktober - al wist dat hij voor zijn cd 'Campert' een Edison had gekregen, weet ik niet, maar aan zijn euforische spel te oordelen, lijkt het er wel op. Het is de tweede keer dat Herman zich op cd aan het werk van Mischa Mengelberg waagt. Hij heeft ook deze keer het onderste uit de kan gehaald, zonder de deksel op zijn neus te krijgen. Samen met drummer Joost Patocka, bassist Ernst Glerum en op twee nummers gitarist Anton Goudsmit, doet Benjamin Herman volledig recht aan de humor in de composities en de intenties van Mischa Mengelberg.

Een aantal stukken lijkt in een ruk te zijn opgenomen. Zoals het titelnummer 'Hypochristmastreefuzz', waarin Herman er in een fors tempo helemaal voor gaat. Dat doet hij ook in 'Brozzimann'. De uitdrukking 'van dik hout zaagt men planken' kwam bij me op. Ook 'Blues After Piet' hoort in dit rijtje thuis. Daarin gaat het enthousiasme van Benjamin Herman zo ver, dat hij op een gegeven moment in de verte een overgang blèrt. En dat is niet eens ongepast. Het stuk 'De Sprong, O Romantiek Der Hazen' is zeker niet in een keer opgenomen. Ruben Hein heeft het schitterend ingezongen en het wordt met alle egards en goede intenties uitgevoerd. Met Willem Friede achter de mellotron. Een perfect instrument ervoor. Nog het vermelden waard is het koor in 'Wij gaan naar de Italiaan'. Een meesterlijke vondst. Ja, en verder. Het spel van Ernst Glerum is zoals altijd een feest om te horen. En Anton Goudsmit trekt heerlijk zijn eigen lijnen, lekker slordig en toch precies passend. De bonus van deze cd is het stukje interview van Bas Andriessen met Misha Mengelberg uit 1992, waarin hij zijn zeggie zegt over improviseren. (Hessel Fluitman)

You Tube **Bekijk Benjamin Herman op You Tube:**
<http://nl.youtube.com/watch?v=dbxdSWiZIFE>

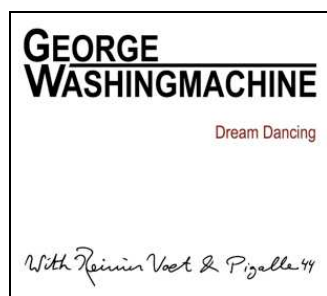

ARON RAAMS Unspoken Eigen beheer (<http://www.aronraams.nl>)

In 2003 studeerde gitarist Aron Raams (1979) cum laude af aan het Brabant Conservatorium. Daarna speelde hij veel met onder anderen bassist Eric van der Westen. 'Unspoken' is een goed verzorgd product; een nette hoes, prima muzikanten en onderhoudende muziek. Vooral dat tweede aspect draagt bij aan een goed eindresultaat. We horen Jeroen van Vliet op toetsen, Eric van der Westen op bas en Thorsten Grau op drums. Vooral de bijdragen van Van Vliet zijn een aanwinst. Op het laatste stuk zingt de Nederlandse zanger Kaz Lux. Raams schreef overigens alle stukken zelf. Hij is een vlotte en creatieve gitarist die zich laat beïnvloeden door Jim Hall, Pat Metheny, Kurt Rosenwinkel en Jesse van Ruller. En John Scofield natuurlijk. In de compositie 'Sco' Ba Jive' verwijst Raams duidelijk naar deze gitarist, maar gelukkig zonder zijn eigen identiteit prijs te geven. Nu is er met een forse dosis effecten en een orgel (Lennert Raams) een heleboel te bereiken, maar het funky spel van de gitarist blijft overeind. Naast het vermogen sterke composities te maken is ook het gevoel voor verhoudingen aanwezig. Zo weet hij een goed evenwicht te behouden tussen soleren en begeleiden. Drie kwartier muziek is blijkbaar gebruikelijk voor een debuut-cd. Van mij had het dit keer wel langer gemogen. (Peter J. Korten)

You Tube **Bekijk Aron Raams op You Tube:**
<http://nl.youtube.com/watch?v=SFBkg-C0ZZg>

CD-RECENSIES VERVOLG

**GEORGE WASHINGMACHINE with
REINIER VOET & PIGALLE44**
Dream Dancing
Pigalle Records

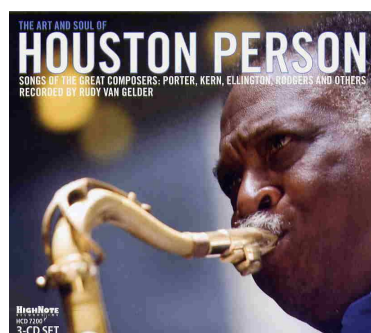
Bij het Nederlandse Pigalle44 komt al jarenlang bij tijd en wijle de Australische violist/zanger George Washingmachine op visite. Tijdens zulke bezoeken wordt wel eens iets opgenomen. Een aantal van die opnamen uit de periode 2000 tot en met 2004 staat op de cd 'Dream Dancing'. De muziek van Reinier Voet (gitaar) en Pigalle44 (Jan Brouwer, gitaar en Simon Planting, bas) is geworteld in die van Django Reinhardt. Dat klinkt door op deze cd, waarop ook veel songs uit het American Songbook worden vertolkt. Met zijn hese stem is Washingmachine als zanger nadrukkelijk aanwezig. Voor mij te nadrukkelijk. Als violist, samen met Reinier Voet, bevat hij mij wel. De heren voelen elkaar nauwkeurig aan. Uit het repertoire van Reinhardt zijn onder meer 'Djangology' en 'Nuages' genomen. Uit het American Songbook is bijvoorbeeld 'Out of Nowhere' gehaald. Het wordt heel voorzichtig door de contrabas ingezet en nadat de gitaren zijn ingevallen, komt heel subtiel de violist in. Die soleert steeds sterker en geeft het stokje dan mooi over aan Reinier Voet. Voet neemt vervolgens uitgebreid de tijd om met warmte te vertellen hoe dat is: 'uit het nergens te komen'. Ondertussen verzorgen Jan Brouwer op slagitaar en Simon Planting op contrabas onverstaanbaar de begeleiding. Aardig is dat in de uitvoeringen van 'Skylark' en 'Stella by Starlight' wordt gezongen. Dat gebeurt niet vaak. In de laatste song 'Some of these days' komt Washingmachine lekker fel los, waarbij hij goed partij krijgt van de Nederlanders. Een lekker swingend slot van de cd. (Hessel Fluitman)

YouTube **Bekijk R. Voet en Pigalle44 op YouTube:**
<http://nl.youtube.com/watch?v=EaXNSf7OcXQ>

SCHLIPPENBACH TRIO
Gold Is Where You Find It
Intakt

36 jaar geleden maakt het Schlippenbach Trio met 'Pakistani Pomade' zijn debuut op het Berlijnse FMP-label. Deze nieuwe cd 'Gold Is Where You Find It' is net als die eersteling een studio-opname, en zo'n beetje alles wat Alexander Von Schlippenbach (piano), Evan Parker (tenorsaxofoon) en Paul Lovens (slagwerk) ondertussen aan platen uitbrachten, waren live-opnamen. Het zegt veel over de urgentie van de muziek: het best te vangen op het moment. Maar waarom dan niet het moment in de studio gekozen? Het levert hier heerlijk heldere opnamen op. Naast de ICP, het pas weer heropgerichte Globe Unity Orchestra en het Evan Parker Trio (met Barry Guy en Paul Lytton) is het

Schlippenbach Trio een van de oerensembles van de Europese geïmproviseerde muziek die nog steeds bestaan. Anders dan bij de muziek uit de beginfase mag er nu wel worden gerefereerd aan andere muziek dan alleen aan zichzelf. In het lange openingsstuk, 'Z.D.W.A.', horen we de pianist teruggrijpen op oudere jazztradities, zoals Jaki Byard daar ook een meester in was. De oudere en wijzere heren (de leider is 70, de andere twee zestigers) beheersen hun idioom-van-eigen-schepping tot in alle finesses. Dat betekent dat we in dynamiek het hele scala van fluis-terzacht en subtiel tot overdonderend luid en nog steeds even subtiel te horen krijgen. Zo is 'Slightly Flapping' een mooi miniatuurtje dat schittert in z'n understatement, terwijl het in 'Monkey's Fist' behoorlijk tekeer gaat. Het Von Schlippenbach Trio is de wilde haren bepaald nog niet verloren, ze zijn alleen maar een beetje grijs geworden. (Herman te Loo)

HOUSTON PERSON
The Art And Soul Of Houston Person
HighNote

De ondertitel van de cd 'The Art and Soul of Houston Person' is: 'Songs of the great composers: Porter, Kern, Ellington, Rodgers and others; recorded by Rudy Van Gelder'. Tenorsaxofonist Houston Person (1934) speelt de driedelige cd-set met gemak vol. Op ieder schijfje staan tien composities, maar – zoals de ondertitel al zegt – niet één van Person zelf. De opnames zijn gemaakt tussen november 1996 en mei 2008. Sommige stukken zijn al eerder uitgebracht. Het hoesje bevat een tabel van alle muzikanten die hebben meegewerkt. Het is even puzzelen, maar van ieder stuk is de bezetting en opnamedatum te herleiden. Zo zijn onder anderen de volgende personen te horen: pianist Bill Charlap, bassist Ron Carter, drummer Grady Tate en gitarist Russell Malone. Houston Person is geen virtuoos op zijn instrument. Hij moet het van stijl en sfeer hebben. Niet van snelheid. Over de arrangementen kan worden gediscussieerd, maar hier is sprake van gewoon 'lekkere' jazz. Person heeft een zwoel, warm geluid. Zijn spel is niet moeilijk of ingewikkeld. Wel uitermate geschikt om een etentje mee te omlippen of bij het lezen van een goed boek. Echt muziek voor in de winter. Alle stukken zijn opgenomen in de legendarische Van Gelder Recording Studio in Engelwood Cliffs, New Jersey, zoals dat ook op honderden Blue Note-lp's vermeld staat. Rudy Van Gelder staat al jaren garant voor een prima geluid. Houston Person gebruikte deze ambiance voor (bijna) allemaal bekende ballads. En dat drie cd's lang. (Peter J. Korten)

YouTube **Bekijk Houston Person op YouTube:**
http://nl.youtube.com/watch?v=Dc_Huz7DVRs

CONCERTVERSLAGEN

STAANDE OVATIE VOOR DAVID MURRAY

Omdat de trein uit Parijs vertraging had, kwam het kwartet van saxofonist David Murray 8 november op het laatste moment het Bimhuis binnenvallen. Het concert begon daardoor iets later. Gelukkig schudden Murray (ts, baskl) en zijn begeleiders (Lafayette Gilchrist (p), Jaribu Shahid (b), Malik Washington (dr)) de vermoeidheid snel van zich af en leed het optreden niet onder de reisperikelen. Het publiek bedankte ze na afloop met een staande ovatie. (Foto: Jaap van de Klomp)

(VERVOLG NIEUWS VAN PAGINA 1)

EUROPEAN JAZZ MEETING

De optredende musici zijn aanstormende talenten, die zich in korte concerten kunnen presenteren om zo aan bekendheid te winnen. Ieder land mag drie formaties sturen. Behalve de twee eerdergenoemde musici, zullen in ieder geval optreden: Giulia Valle Group, Horacio Fumero & Albert Bover en Marc Ayza (Catalonië), Maxime Bender (Luxemburg), Hélène Labarrière en Frederika Stahl (Frankrijk) en het Portico Quartet en Brass Jaw (Groot Britannië). De vorige European Jazz Meeting werd in 2007 gehouden. Toen stonden musici uit Noorwegen, Zweden, Hongarije, Finland en Italië in Bremen op de planken.

Maandelijks wordt onze website zo'n 4.000 keer bezocht. Onze bezoekers lezen graag uw nieuws. Ons adres: redactie@jazzflits.nl.

MARC MOMMAAS EN NIKOLAJ HESS

Bezetting : Marc Mommaas (ts, ss) en Nikolaj Hess (p).
Datum en plaats: 8 november 2008, Artishock, Soest.

Na een tournee door Spanje, Duitsland en Denemarken, deden de Nederlandse tenorsaxofonist Marc Mommaas en zijn Deense pianist Nikolaj Hess op 8 november Soest aan. Beiden zijn woonachtig in New York en niet al te vaak in Nederland. Hoewel er veel lokale media-aandacht aan het optreden voorafging waren er slechts dertig aanwezigen. Begonnen werd met een parafrase op de klassieker 'Have You Met Miss Jones'. Hess is een veel in het middenregister spelende pianist met uitgebalanceerd touché. Saxofonist Mommaas viel op door zijn fenomenale techniek. De eigen compositie 'Three four five eight' leunde tegen de atonale symfonische jazz aan. De beide New Yorkers waren ongehoorlijk op elkaar ingespeeld en lazen de ingewikkelde arrangementen van bladmuziek. Boeiend was de uitvoering van '7 Anais' van Egberto Gismonti. Het laatste nummer voor de pauze was 'Easy M Country'. In het slow-tempo-gedeelte deed de toon van Marc Mommaas denken aan Johnny Hodges. In de compositie met de voorlopige titel '6 Ketch nr. two', werd het thema lang uitgesponnen en was Hess duidelijk schatplichtig aan Art Tatum. Alles was technisch en muzikaal perfect. Ik hoorde echter te weinig swing en drive. Het was mooi, maar het beroerde mij niet. Het bijzonder aandachtige publiek – je kon een speld horen vallen – was zeer gul met applaus. Daardoor werd uw recensent zich er pijnlijker van bewust dat hij de enige aanwezige was die niet superenthousiast was. Het was een bijzonder avondje duo-jazz. (Ton Luiting)

JAZZ
INTERNATIONAL
RDAM

Concerttips van
Peter J. Korten

Voor wie de Sint wil ontlopen: 5 december speelt het **Benjamin Herman Kwartet** in De Doelen. Het is altijd een feest om altist Herman te horen en te zien. Hij is door het blad Esquire uitgeroepen tot de 'best geklede man van het jaar'. En hij won ook (weer) een Edison. Samen met gitarist Anton Goudsmit maakt hij hokjesloze jazz en weet hij het publiek altijd weer te verrassen. Dit verveelt echt nooit. Met Ernst Glerum op bas en Joost Kroon op drums. Ik zal proberen vooraan te zitten!

De avond erna, op 6 december speelt het **Marnix Busstra Trio met Mike Mainieri** in Lantaren/Venster. Gitarist Busstra ontmoette vibrafonist Mike Mainieri al eerder toen ze werkten aan een album van de Buzz Bros Band ('Castle in the air'). Ze gaan nu stukken spelen van hun nieuwe cd '12 Pieces'. Busstra speelt met veel gevoel, schreef elf van de twaalf 'pieces' en heeft een heel herkenbaar geluid! Eric van der Westen speelt bas en Pieter Bast is de drummer. **Omar Sosa** komt op 13 december naar Lantaren/Venster. Het programma heet 'Africanos' en de Cubaanse pianist zal muziek brengen uit alle windstreken, maar de ritmes komen uit Afrika en het Caribische gebied. Het kwartet speelt ook op exotische instrumenten, zoals kalimba, m'bira, xalam en kongoman.

Op 20 december doet het **Willem Breuker Collectief** Lantaren/Venster aan. Al dertig jaar is dit eigenzinnige ensemble actief. De elf leden laten zich niet binden door regels of afspraken, maar werken wel heel sterk samen, waarbij humor en ironie, hand in hand gaan met vakmanschap.

NIEUWSflitsen

Spaanse Fresh Sound label bestaat 25 jaar

Het Spaanse label Fresh Sound heeft 19 november zijn 25ste verjaardag gevierd met een speciale avond in Barcelona. Daar werd ook stilgestaan bij het vijftienjarig bestaan van het sublabel Fresh Sound New Talent. Onder anderen het trio van bassist Avishai Cohen trad op.

Keep Swinging weblog duizend keer geplaatst

De Keep Swinging weblog heeft 21 november een mijlpaal bereikt. Het was die dag de duizendste keer dat een weblog werd geplaatst over jazz en jazzverwante muziek. De eerste weblog werd in februari 2006 gepubliceerd en sindsdien is er elke dag een bijgekomen. Samensteller Hans Koert uit Heinkenszand levert de meeste bijdragen. De rest wordt gevuld door gastredacteuren.

(<http://keepswinging.blogspot.com>)

MCN ondersteunt actieplan voor jazz op de poppodia

Het Muziek Centrum Nederland (MCN) gaat de jazzsector ondersteunen bij het maken van een plan van aanpak voor jazz op de poppodia. Dit is een van de resultaten van de discussie met zo'n vijftig betrokkenen in het Muziekcafé 'Jazz op Poppodia' van 27 oktober. Op korte termijn komt er een vervolgbijeenkomst in kleinere kring, waar de contouren van het actieplan worden besproken en vastgelegd.

Buma Cultuur maakt promotie-cd Nederlandse jazz

Buma Cultuur gaat een internationale promotie-cd voor de Nederlandse jazz maken. Daartoe zijn alle platenmaatschappijen, muziekuitgevers en boekings-/managementkantoren gevraagd om materiaal in te zenden. De cd's worden onder meer op de muziekbeurzen Midem, JazzAhead en de Dag van de Nederlandse Jazz verspreid. Ook voor de sectoren pop, rock/alternative en dance wordt een dergelijke cd gemaakt.

Gijs Hendriks elke maand op SJU-podium

Tot februari speelt saxofonist Gijs Hendriks (1938) elke laatste zondagmiddag van de maand op het SJU Jazzpodium in Utrecht. "Heerlijke luisterjazz om u bij te warmen tijdens koude wintermaanden", aldus de SJU, die de reeks het predikaat 'a local hero on a Sunday afternoon' gaf.

ACHTERGROND

'HET WITTE HUIS MOET WEER SWINGEN'

De komende Amerikaanse president Barack Obama moet de jazz weer toegang tot het Witte Huis verschaffen. Dat betoogt jazzjournalist Howard Reich in The Chicago Tribune van 16 november. Zijn partijgenoot Jimmy Carter ging Obama destijds voor en ook Bill Clinton droeg de jazz een warm hart toe.

Als Obama een cultureel statement wil maken, dan moet hij het Witte Huis (weer) laten swingen, vindt Reich. President Jimmy Carter deed dat in het voorjaar van 1978. Toen traden op het grasveld bij het gebouw een aantal jazzgroten op, onder wie Eubie Blake, Dizzy Gillespie, Pearl Bailey, Teddy Wilson, Max Roach en Louie Bellson. Het concert werd in de jazzscene beschouwd als een officiële erkenning van het belang en de waarde van de jazz. Basist Charles Mingus, als toehoorder in een rolstoel aanwezig, barstte in tranen uit toen de president zijn verdiensten voor de muziek prees. Carter betrad zelf nog even het podium om een vocale bijdrage te leveren aan Dizzy Gillespie's 'Salt Peanuts'. Op de vraag van de trompettist of Carter niet met hem op tournee wilde, reageerde de president gevat met: "After tonight I may have to!" Na afloop vertrouwde hij de musici toe: "What you have given America is as important as the White House and the Capitol building." En nog vorig jaar zei de oud-president in Time: "That was the best jazz concert the White House has ever seen."

Ook Bill Clinton was de jazz als president (en saxofonist) goedgezind. Zo'n vijftien jaar na het bovengenoemde concert nodigde hij op dezelfde plek andermaal een aantal jazz-oudgedienden, maar ook nieuwkomers uit. Joe Williams, Dorothy Donegan en Illinois Jacquet stonden op het podium met Wynton Marsalis, Jon Faddis en Joshua Redman. Ook Clinton stak zijn bewondering voor de muziek toen niet onder stoelen of banken. "Jazz is really America's classical music. Like the country itself, and especially like the people who created it, jazz is a music born of struggle but played in celebration," zo sprak hij.

Na acht jaar moet Barack Obama de tuintraditie weer voortzetten, vindt Reich: "Any recognition for jazz from an Obama administration would have a galvanizing effect on the art form while expressing, in music, Obama's message of hope and unity." Obama heeft volgens Reich genoeg raakvlakken met de muziek. Zo heeft Obama Afrikaanse (via zijn vader) en Europese wortels (via zijn moeder), net als de jazz. En ook heeft Obama een band met Chicago, een stad met een belangrijk jazzverleden. Reich hoopt dat de komende man jazzmusici uitnodigt om te spelen tijdens staatsbezoeken. Ook hoopt hij dat de nieuwe president de National Endowment for the Arts (een door de federale staat gefinancierde organisatie ter ondersteuning van de kunsten) weet te bewegen om na het vertrek van voorzitter Dana Gioia niet op de bestaande jazzactiviteiten te beknipten. Maar als Barack Obama weer eens een groot concert in het Witte Huis organiseert is dat ook goed, stelt Reich. "At a time when credit is tight and budgets are tighter, why not loosen things up a bit with jazz?" (Hans van Eeden)

FESTIVALS

dOeK FESTIVAL OF IMPROVISED MUSIC #7

Bimhuis, Amsterdam

19, 20 december

Met onder anderen: Eric Boeren, Tobias Delius, Cor Fuhler, Wilbert de Joode, Wolter Wierbos, Monica Akiyari, Oscar Jan Hooglands eke, en Kidsamonium.
(<http://www.doek.org>)

Het thema van het dOeK Festival is 'onvoorspelbaar-onvoorstelbaar'. De bezoeker maakt volgens de organisatie een reis door de improvisatiemuziek in zeven concerten. Hij of zij 'vaart langs verstillid klankonderzoek, heftige impro-rock, subtiel samenspel, zwoele zang, jonge honden, oude rotsen en grappige Schotten'. Er wordt muziek van het hier en nu in het vooruitzicht gesteld: "Muziek die ontstaat terwijl je erbij zit, nooit eerder gehoord, nooit terug te krijgen. Muziek voor avonturiers...."

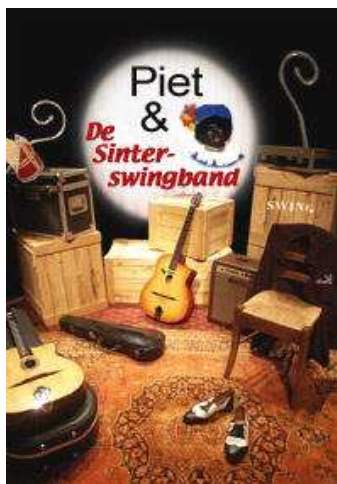
JAZZ FESTIVAL MARNI FLAGEY

Flagey & Marni Theater, Flagey (België)

21 tot en met 31 januari

Met onder anderen: piXL Trio, Flat Earth Society, Bart Quartier, David Linx, Hervé Samb, Vivaces, Aka Moon, Kevin Mullighan, Octurn, Colin Vallon Trio en Gregory Houben Sextet.
(<http://www.flagey.be>)

Tijdens de derde editie van het Jazz Festival Marni Flagey wordt veel aandacht besteed aan de dit jaar overleden gitarist Pierre van Dormael. Hem wordt op 28 januari een hommage gebracht. Verder biedt het programma een mix van stijlen: van bebop en flamenco tot klassieke en hedendaagse muziek.

MUZIKALE PIETEN SWINGEN DOOR SINTERKLAASLIEDJES

Een aantal muzikale zwarte pietten heeft dit jaar het Sinterklaasrepertoire eens anders ingestudeerd. Ze spelen hun liedjes in de stijl van Django Reinhardt. Op speciaal verzoek zullen Piet & De Sinterswingband de Sint bij zijn huisbezoeken vergezellen. Die speciale verzoeken kunnen worden ingediend via de website [schminkfeest.nl](http://www.schminkfeest.nl). De pietten komen met zijn tweeën of drieën. Bent u benieuwd naar de verrichtingen van de piettenband, **klik dan hier op:** <http://www.schminkfeest.nl/sinterklaasiedef.mp3>.

JAZZ IMPULS

dubbelconcerten

Voor de pauze:-1 / Na de pauze:-2

1. The Missionary band

2. Kim Hoorweg Band

17-01-09 Posthuis Theater - Heerenveen
23-01-09 De Doelen - Rotterdam
24-01-09 Sint Aegtenkapel - Amersfoort*
25-01-09 Leidse Schouwburg - Leiden*
29-01-09 Schouwburg Orpheus - Apeldoorn
30-01-09 Tripodia - Katwijk
*In beide sets optreden van Kim Hoorweg

1. Sanna van Vliet Kwartet

2. JazzXpress van Eric Ineke

11-12-08 Theater a/d Parade - Den Bosch
14-12-08 Theater Hanzehof - Zutphen
18-12-08 Scala Theater - Helmond
17-01-09 Philharmonie - Haarlem

1. Dimitar Bodurov Kwartet

2. Margriet Sjoerdsma Kwintet

04-12-08 Muziekcentrum Vredenburg - Utrecht
09-01-09 Theater Het Klooster - Woerden
10-01-09 Theater a/d Parade - Den Bosch

1. Ack van Rooyen Kwintet

2. Soesja Citroen Trio

06-12-08 Goudse Schouwburg - Gouda
27-12-08 Parkstad Limburg Theaters - Heerlen
10-01-09 Stadsgehoorzaal - Kampen
21-01-09 Schouwburg Het Park - Hoor

1. Rob van de Wouw Sextet

2. met zang van Ivar

14-12-08 Schouwburg Almere
16-01-09 De Meervaart - Amsterdam
30-01-09 Theater de Kolk - Assen

1. Juan Pablo Dobal met Magda Mendes

2. Josee Koning Band

17-01-09 Goudse Schouwburg - Gouda
22-01-09 Theater de Stoep - Spijkenisse

1. Ilja Reijngoud kwartet

2. met zang van Fay Claassen

31-01-09 Concertgebouw - Amsterdam

1. The Ploctones & Harmen Fraanje

11-01-09 Odeon De Spiegel Theaters - Zwolle
16-01-09 Schouwburg De Kring - Roosendaal
20-01-09 Chassé Theater - Breda
29-01-09 Scala Theater - Helmond
31-01-09 Parkstad Limburg Theaters - Heerlen

1. Peter Beets & Trio

2. Niels Tausk Kwintet

07-12-08 Beauforthuis - Austerlitz
17-12-08 Theater Het Kruispunt - Barendrecht

1. Maarten Ornstein met Dash

17-12-08 Schouwburg Orpheus - Apeldoorn
20-12-08 Concertgebouw - Amsterdam
17-01-09 - CC De Weijer - Boxmeer

FOTO'S JAAP VAN DE KLOMP IN EDAM

Van 7 december 2008 tot 1 februari 2009 exposeert jazzclub Mahogany Hall in Edam foto's die Jaap van de Klomp voor zijn boek 'Jazz Lives' maakte. Het boek heeft de grafmonumenten van vooral Amerikaanse jazzmusici als onderwerp. Ook zijn in Edam foto's te zien die Van de Klomp tijdens concerten in het Bimhuis schoot. De expositie is geopend op concertavonden. De bovenstaande foto van trombonist Roswell Rudd maakte Van de Klomp op 10 november jl. in het Bimhuis. Rudd trad die dag in Amsterdam op met zijn Trombone Shout Band.

COLOFON

JAZZFLITS is een onafhankelijk jazzblad voor Nederland en Vlaanderen en verschijnt twintig keer per jaar. **Uitgever/hoofdredacteur:** Hans van Eeden (redactie@jazzflits.nl). **Eindredactie:** Lo Reizevoort en Sandra Sanders. **Vaste medewerkers:** Paul Blair (New York), Hessel Fluitman, Frank Huser, Peter J. Korten, Lex Lammen, Herman te Loo, Jaap Lüdeke, Jan J. Mulder, Ab Schaap en Darius Timmer. **Fotografie:** Tom Beetz en Joke Schot. **Bijdragen:** **JAZZ-**

FLITS behoudt zich het recht voor om bijdragen aan te passen of te weigeren. Het inzenden van tekst of beeld voor publicatie impliceert instemming met plaatsing zonder vergoeding. **Rechten:** Het is niet toegestaan zonder toestemming tekst of beeld uit **JAZZFLITS** over te nemen. Alle rechten daarvan behoren de makers toe. **Nieuwsdienst:** De nieuwsredactie van **JAZZFLITS** levert nieuwsberichten aan de bladen Jazzmozaïek en Jazz Bulletin. **Abonnementen:** Een abonnement op **JAZZFLITS** is gratis. Meld u aan op www.jazzflits.nl. **JAZZFLITS-website:** Henk de Boer. Het **JAZZFLITS**-logo is ontworpen door Remco van Lis. **Aan deze uitgave kunnen geen rechten worden ontleend.**

EEN INTRODUCTIE TOT DE NOORSE JAZZ

Volgens de Financial Times is de Noorse jazzscene 'een van de levendigste en meest innovatieve' van Europa. Via de volgende vijf sleutelfiguren kan de liefhebber zich volgens de krant snel toegang verschaffen:

1. Jan Garbarek

"Garbarek is the towering figure of Norwegian jazz, a saxophonist of cool tone with a wide range of interests. 'Officium', in which he wove improvisations around the polyphony of the early music choir, the Hilliard Ensemble, was an improbable bestseller, but he has also worked with Indian musicians on 'Ragas and Sagas', and with Norwegian folk singers. Garbarek's records for the modish Munich record label ECM are well-known (as well as 'Officium', try 'Twelve Moons or Legend Of The Seven Dreams')."

2. Mari Boine

"An occasional Garbarek collaborator is Mari Boine, a Sámi from the north of Norway who channels the fury of a shaman into her denunciation of the colonisation and 'Norwegianisation' of Sámiland (Lapland). She sings 'joiks', throaty invocations, anguished and largely unaccompanied, except by frame drums. Recent recordings have played with electronica, but the cd 'Gula Gula' (RealWorld) is the purest record of her traditional sound."

3. Bugge Wesseltoft

"Pianist Bugge Wesseltoft's finest moment is his album with singer Sidsel Endresen, 'Nightsong' (ACT). Endresen sings 'Chain Of Fools', the swing of Aretha Franklin's original recognisable only in its absence. At the album's end, they set Adrian Henri's poem 'Nightsong' as a duet for voice and piano, Endresen's singing brings a warmth to Wesseltoft's chilly midwinter soundscape."

4. Radka Toneff

"In the same spirit is 'Fairytale' (Odin) by the lost hope of Norwegian jazz, Radka Toneff, who died in 1982, aged just 30. Accompanied by Steve Dobrogosz on piano, Toneff sings a mixture of standards (Rodgers and Hart, Elton John) and her own compositions: her version of Jimmy Webb's 'The Moon's A Harsh Mistress' is sublime."

5. Trygve Seim

"Garbarek still reigns supreme as Norway's master saxophonist, but a young pretender to watch is Trygve Seim. His calling card is his debut album 'Different Rivers' (ECM), a slow moving, richly-textured work that plays ascetic minimalism off against free jazz. He has just released the album, 'Yeraz', with accordionist Frode Haltli."

Bron: Financial Times, 8 november 2008